

kindluses ümber, et oma silmaga näha, kas tema käjud ka igal pool täielikult pruugitud saaksivad.

Seesuguses ametis tuli ta korra ühe wahisoldati juure, kes ilma et seaduslikul kombel piisfi oleks ees pidand, liikumatta, n'agu kivistammas ühe paiga peal seisis.

„Kas sa ei tunne mind mitte, mo poeg?“ küsis kindral soldati käest, „kas sa ei tea mitte, mis so kohus nõuab?“

Soldat vastas: „Muustatud kindral, mina tunnen teid ja oma kohut väga selgeste; aga mõni filmapiik enne teie süia tulekut, lasti mul mõned sõrmed parema käe küljest maha, sellepärast 'pole mul praegu mitte võimalik, piisfi ees pidada.“

„Miks ei rutand sa mitte, lät lastma sinu-
siduda?“ küsis kindral.

„Sellepärast“, oli soldati vastus, „et mitte luba ei ole, paigast minna, enne kui teine on asemele astunud.“

Nähtavalt liigutud astus kindral hobuse seljast maha ja ütles soldati vastu: „Anna oma piis ja patroni tass süia, mina astun sinu asemele. Sina aga rutta kõige lähema arsti juure ja lase oma käsi finnisiduda.“

Soldat tegi mis kästi, läks aga jüiski enne

lähema wahifordas oleja juure ja andis teada, et kindral wahi peal seisab ja, et teda peab ruttu ärapeastetama, siis alles läks ta arsti otsima ja lastis oma purustud käe finni siduda.

Nüüd ei tõlband wapper soldat enam sõdateenistusesse teda lasti priiks, kindral kinkis t'ale hea kingituse, ja andis ka tema truui teenistusest Londoni teadust. Kui nüüd armuleiwamehed Londoni tulivad, nõudis kuningas Georg seda wappert soldatid näha saada; ta rälis kuu temaga ja kinkis t'ale wiimaks nii palju raha, et soldat elu otsani wõis ilmamureta elada.

Tarf ja reisumees.

Korra juhtus kuulus kirjamees Gesop ühe reisi-
jaga maante peal wastastikku, kes aumakkisult küsis, kui kuu tuluts küll weel aega ära, enne kui ta ühte teatud linna pidi jõudma. „Mine edasi!“ wastas Gesop. Seesuguse wastuse peale pööras wõeras mees t'ale paha meelega selga ja läks edasi. Hädaoste oli ta mõned sammud edasi astunud, seal hüüdis Gesop teda taga: „Kuule, hea sõber, lahe tunni pärast oled sa tõeste seal linnas.“ — Wõeras ei jõudnud küllalte selle üle imetleda, et ta temale ühe seesuguse wastuse peale